

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

ARTS ESCÈNIQUES I DANSA (ESO)

Finalitat de l'assignatura

La matèria d'arts escèniques i dansa, específica del quart curs de l'educació secundària obligatòria tant per als ensenyaments aplicats com per als ensenyaments acadèmics, té com a finalitat la comprensió i la interpretació de formes d'expressió escènica variades, en un doble sentit, sincrònic i diacrònic. És a dir, a partir de coneixements bàsics del teatre i la dansa i del seu desenvolupament històric s'ha d'arribar a un producte de creació artística.

L'enfocament d'arts escèniques i dansa és eminentment pràctic. Els conceptes teòrics han de facilitar la comprensió i la reflexió sobre les manifestacions artístiques, que sempre han de quedar supeditades a la praxi. Així, la matèria només té sentit en tant que procés artístic, ja que proporciona als alumnes la possibilitat de comunicar idees, emocions i sentiments a partir d'una gran varietat de formes simbòliques. L'alumne arriba, d'aquesta forma, a l'autoafirmació a través de l'exploració i la interpretació de si mateix i de la realitat que l'envolta.

Com a resultat, s'hi fomenten la creativitat i l'autonomia amb la utilització d'uns codis lingüístics, corporals, gestuals i rítmics que es relacionen amb elements plàstics, visuals i musicals. L'anàlisi de situacions i plantejaments diversos, d'altra banda, esperona el pensament crític i obliga a prendre decisions adequades per a cada nova situació. A més, el treball cooperatiu incentiva les actituds solidàries i de respecte a les idees dels altres i esdevé fonamental a la matèria, perquè l'assoliment dels objectius plantejats en primer terme depèn de les relacions que s'estableixen entre els membres del grup.

Les arts escèniques inclouen la representació escènica com ara el teatre, la dansa i la música que actualment es fusionen per generar un llenguatge que s'integra en altres manifestacions socioculturals i artístiques. El món actual canvia ràpidament i, en conseqüència, les necessitats expressives també ho fan; per això, la matèria no tan sols se centra en la teoria i la pràctica de les manifestacions clàssiques, sinó que se n'han de donar a conèixer d'altres d'actuals, com ara el microteatre, la *performance* o la fusió de diferents disciplines artístiques que completen un espectacle. D'aquesta manera, si s'obté una visió global, s'afavoreix la construcció no tan sols d'emissors,

sinó de receptors de les arts escèniques amb l'objectiu de perllongar aquests coneixements al llarg del temps.

És en aquest darrer punt on es pot reflexionar sobre l'acte comunicatiu que suposen les arts escèniques en el sentit que el paper de l'actor, l'espectador o l'espai es desdibuixen segons les intencions representatives. Que és, en definitiva, el procés que els alumnes, a partir d'actituds flexibles, solidàries i tolerants, han d'assolir per contribuir no tan sols a la construcció de la seva pròpia imatge, sinó que també a la de la resta de companys.

Estructura del currículum

La matèria d'arts escèniques i dansa s'estructura en quatre blocs. Aquesta estructura no és jeràrquica; és a dir, la seqüenciació dels continguts està supeditada a les necessitats d'aprenentatge dels alumnes, ja que la realitat i la diversitat de l'aula són les que l'han de marcar.

El currículum es divideix en quatre blocs: "Bloc 1. Comú", "Bloc 2. Teatre", "Bloc 3. Dansa" i "Bloc 4. Altres arts escèniques". L'eix de cohesió entre els diferents blocs és la comunicació artística; per aquest motiu, l'enfocament de la matèria ha de complir amb l'objectiu bàsic de l'expressió escènica com a eina d'enriquiment personal mitjançant el treball cooperatiu i l'autoaprenentatge.

El primer bloc es relaciona amb els aprenentatges comuns de la matèria a través del coneixement de les arts escèniques com la dansa i el teatre, entre altres; els alumnes han d'adquirir mecanismes que els permetin comprendre i explicar la funció d'aquelles per poder valorar-ne la importància com a mitjà d'expressió de sentiments, emocions, idees i sensacions. Es tracta de partir del patrimoni cultural, entès com un allau de coneixement de les característiques socioculturals pròpies, per poder desenvolupar les capacitats i les destreses lingüístiques orals i escrites que esdevinguin el germen del creixement personal i autònom.

Així, el segon bloc, "Teatre", se centra en les característiques pròpies d'aquesta disciplina tant pel que fa als diferents estils com a les seves possibles formes. És a dir, s'han de donar a conèixer al grup les possibilitats del gènere; per això, és necessari recórrer a l'anàlisi dels subgèneres per reflexionar sobre la pluralitat dels

elements que el conformen, a fi que amb dinàmiques de grup s'arribi a la interpretació a un espai escènic d'una peça teatral on es puguin valorar les destreses i les habilitats adquirides a partir d'un pla previ o de la improvisació.

Si el segon bloc es centrava en el teatre, el tercer bloc es vincula directament amb la dansa, raó per la qual els continguts propis d'aquesta part s'estructuren de manera similar als del bloc 2, però s'hi canvia el motiu central pel de la dansa. S'ha de partir del coneixement dels diferents estils i formes d'aquesta disciplina per arribar a la interpretació final de diverses possibilitats d'expressió, ja sigui mitjançant la improvisació o una coreografia proposada.

En darrer lloc, el quart bloc deixa les portes obertes a l'inventari infinit d'altres manifestacions que pot presentar la matèria d'arts escèniques i dansa. Aquest fet obliga a conèixer les característiques principals d'altres formes de representació, l'evolució que han tingut al llarg de la història i la seva repercussió social i cultural.

Orientacions metodològiques

Mètodes i propostes didàctiques

L'objectiu final de la matèria d'arts escèniques i dansa és la representació i la interpretació; per això, l'assignatura s'enfoca des d'una pràctica que s'ha de dur a terme tenint en compte tots els membres del grup, ja que la feina col·lectiva esdevé cabdal per a la producció d'un projecte final. D'altra banda, aquest tipus de motivació fomenta eines com l'autoestima, la capacitat crítica i la creació artística. S'ha d'aclarir, en tot cas, que no es pretén la professionalitat, en el sentit que la matèria significa un acostament a les arts escèniques com a font de gaudi per generar inquietuds als alumnes que es poden assolir amb més profunditat en estudis superiors.

La metodologia que s'ha d'aplicar, a causa de les característiques de la matèria, no és lineal, perquè s'ha de partir de coneixements tant humanístics com artístics i culturals per poder dur a terme la pràctica escènica. La matèria s'ha d'entendre com un procés on el paper d'actor evoluciona i canvia en el moment en què s'adquireixen els coneixements que es materialitzen en el projecte escènic final. D'aquesta manera, l'alumne forma part d'un procés d'aprenentatge actiu en el moment en què hi

participa i el gaudeix com a font d'expressió i creixement personal tant en els projectes presents com en els futurs.

Del que s'ha esmentat es dedueix que la metodologia ha de supeditar els continguts teòrics a la seva aplicació pràctica. La teoria dels blocs 1 i 4 i la relativa als blocs 2 i 3 no s'han de treballar com una activitat memorística, sinó com a base per desenvolupar tant l'expressió corporal com la gestual, l'oral, la musical i la rítmica en escena. En conseqüència, amb aquesta metodologia s'incideix en diverses competències, com ara la consciència i les expressions culturals i les competències socials i cíviques. Aquesta segona es vincula directament en el moment en què, per a la posada en escena, se seleccionen de forma col·lectiva materials dramàtics en els quals es plantegen i es resolen conflictes i situacions de problemàtica social o personal.

En definitiva, es tracta, d'una banda, de generar futurs espectadors, i d'altra, de fer individus que participin del panorama artístic actual i futur; i és a partir de l'estudi de les possibilitats i de les propostes escèniques treballades, que l'alumne pot tenir un primer contacte amb el món de la dramaturgia i la dansa que li permeti tant la resolució de conflictes com l'expressió en un sentit ampli del terme.

Recursos didàctics

Treballar les competències no requereix d'un llibre de text; per això el departament ha de reflexionar sobre la importància de la seva utilitat com a recurs didàctic únic. És més, si es troba un material que s'ajusti a la programació, aquest ha d'esdevenir una guia bàsica de consulta o reforç tant per al professor com per als alumnes i no ha de condicionar la seqüenciació didàctica.

Un material imprescindible sí que seria una antologia de textos, fragments o obres senceres perquè puguin accedir-hi els alumnes i el professor per desenvolupar les propostes escèniques i coreogràfiques presentades. Aquest material no ha d'estar obligatòriament imprès, sinó que s'ha de combinar amb altre de digital. És aquí on es posen de rellevància les tecnologies de la informació i la comunicació en les societats de la informació i del coneixement, que són centrals en el dia a dia dels centres educatius. En aquest sentit, les tecnologies no tan sols són importants per a qualsevol matèria, sinó que són imprescindibles per a les arts escèniques i la dansa,

atès que són recursos d'infinites possibilitats que faciliten tant la tasca del docent com la de l'estudiant. A Internet es poden trobar arxius i editors d'àudio i vídeo; textos, partitures i propostes d'expressió corporal i coreogràfiques; enregistrament i edició d'espectacles i actuacions, exemples de videocreacions diverses... que són útils per als ensenyaments artístics actuals.

Distribució espai-temps

La matèria arts escèniques i dansa requereix un espai adequat per poder respondre a les característiques pròpies així com a les situacions inesperades que puguin sorgir en el desenvolupament de les sessions. Per tant, es necessita un sala d'unes dimensions considerables condicionada tant amb un mobiliari multifuncional com amb un equipament bàsic d'il·luminació i so. Aquest espai, emperò, no ha de ser l'únic de referència sinó que s'hauria de poder fer ús d'altres per respondre a diverses propostes didàctiques.

Per optimitzar el temps i cobrir les necessitats pròpies de la matèria seria convenient que aquesta s'impartís en sessions de dues hores, i, en la mida que l'organització general del centre ho permeti, al final de la banda horària. Així, es possibilitaria una organització temporal idònia per poder assolir les especificitats que es donen a l'hora de preparar un muntatge.

Tipologia d'agrupaments

S'ha de partir d'un grup reduït i divers d'alumnes per treballar adequadament una matèria tan complexa. Aquest fet es justifica doblement, en primer lloc perquè permet una atenció més individualitzada i en segon terme perquè facilita la materialització de les propostes, dues qüestions cabdals per poder dur a terme la pràctica final que es planteja al currículum.

Tractament disciplinari

Les característiques de la matèria arts escèniques i dansa obrin un gran ventall de possibilitats de tractament interdisciplinari tant intern com extern. En el primer sentit, es tracta de col·laborar amb altres assignatures que s'imparteixen al centre, mentre que el segon aspecte fa referència a la col·laboració de professionals externs

que mitjançant la seva aportació poden contribuir a una formació més global dels alumnes.

La coordinació dels professors del centre és així necessària per afavorir una formació que s'aprofiti els coneixements d'unes àrees per aplicar-los a d'altres. L'estructura del segon cicle de l'educació secundària obligatòria als dos tipus d'ensenyaments es configura en unes matèries troncales i específiques que faciliten la interacció en la dansa i el teatre. Així, de les assignatures de llengua castellana i literatura i de llengua catalana i literatura es poden aprofitar part dels continguts teòrics per afavorir-ne l'aplicació pràctica a la matèria d'arts escèniques i dansa.

D'altra banda, el fet que tots els alumnes de quart hagin de cursar la matèria específica d'educació física s'ha d'aprofitar perquè especialment els continguts de dansa són adequats per conèixer i acceptar el funcionament del propi cos, un dels objectius generals de l'etapa.

Segons l'oferta educativa de les matèries específiques del centre, s'han d'analitzar les possibilitats de coordinació amb educació plàstica, visual i audiovisual (tot el que fa referència a escenografia, disseny, maquetació...), música (en relació amb el ritme) i tecnologies de la informació i la comunicació (aprofitament de les tecnologies, fons documentals...).

Avaluació

Els coneixements previs són la base de la qual es parteix per arribar a l'avaluació de totes les facetes que impliquen les arts escèniques i la dansa. El procés avaluador ha d'estar regit per l'adquisició de les competències i conformat, per una banda, per les fases inicial, final i sumatòria; i, per altra, per l'autoavaluació tant dels alumnes com dels professors.

Les tasques i les activitats diàries demandades per la programació són objecte d'avaluació contínua i hi han d'incloure tant el procés dels alumnes de forma individual com a formant d'un grup. Així, es valoren les habilitats expressives i creatives i la predisposició i compromís de l'alumne per assolir les diferents propostes que se li encomanen.

Altres elements avaluable són els que es relacionen amb els aspectes teòrics i pràctics de la matèria. Els primers es vinculen amb la identificació, comprensió i explicació de les característiques pròpies de les arts escèniques i la dansa, mentre que els segons s'orienten a la capacitat de l'alumne per produir i desenvolupar coreografies o personatges que responguin a situacions concretes o improvisades.

La matèria és eminentment pràctica, per això s'ha d'incidir que l'avaluació s'entén com un procés continu, on el professor avalua l'inici, la producció i l'execució d'un projecte a partir de l'organització de diferents tasques entorn a la materialització del fet artístic. Aquesta avaluació serà completa en el moment en què l'alumne autogestioni el seu aprenentatge, ja que l'autoavaluació és fonamental perquè sigui conscient del seu progrés i es fa indispensable per a una avaluació competencial.

Finalment, tot el conjunt ha de ser avaluat pel professor mitjançant indicadors d'assoliment amb una meta clau: l'eficiència en el procés d'aprenentatge. S'han d'analitzar la gestió a l'aula, la temporització, les activitats proposades, el grau d'assoliment dels objectius, el mateix procés d'avaluació... És a dir, s'han de avaluar els punts forts i febles de la programació, la relació amb els alumnes i la metodologia per arribar a l'esmentada eficiència.

El paper dels docents

El professor d'arts escèniques i dansa ha de tenir un paper actiu en el procés d'aprenentatge dels alumnes i ha de considerar els coneixements assolits al llarg de la seva formació acadèmica. Els ha de motivar mitjançant propostes enriquidores tant de feina col·lectiva com individual. A més, ha d'afavorir un ambient de feina adient en què les relacions interpersonals seran cabdals per a la consecució d'un projecte final. I, si s'escau, ha de fer de mediador en situacions conflictives, que sovint es donen a la realitat de l'aula.

La pràctica docent actualment es fonamenta, entre altres, en la feina mitjançant les TIC. Per això, és de màxima necessitat formar-s'hi contínuament, així com emprar-les com a recurs fonamental a la tasca diària. D'altra banda, la feina en equip, imprescindible en el sistema educatiu actual, és necessària per economitjar recursos i aconseguir aprenentatges significatius a l'hora de materialitzar propostes escèniques. En aquest darrer aspecte, és tasca del professor d'arts escèniques la

coordinació entre els diferents membres del claustre perquè els beneficiaris directes siguin els alumnes.

El darrer punt que s'ha de tenir en compte és que el professor d'arts escèniques i dansa és un transmissor de valors, ja que la matèria es relaciona directament amb l'expressió i la creativitat personals que es vinculen estretament amb les competències socials i cíviques. És aquí on l'autocrítica i l'autoavaluació es justifiquen com a instruments indispensables per a una ciutadania democràtica.

Participació de les famílies

D'acord amb el que marca la llei, el paper de les famílies en el procés educatiu ha de ser actiu en el sentit que han d'estar assabentats sobre l'avaluació de la matèria i han de donar suport a la pràctica docent per facilitar els aprenentatges. Així, se n'ha d'afavorir la participació en la matèria mitjançant la col·laboració en tasques relacionades amb el muntatge d'escenografia, el vestuari o d'altres. És a dir, s'ha de tenir en compte el que les famílies poden aportar a la matèria per enriquir els aprenentatges dels alumnes.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

La matèria d'arts escèniques i dansa es concep com un desenvolupament integral en el sentit que els continguts teòrics estan adreçats a adquirir les competències necessàries perquè els alumnes assoleixin les capacitats artístiques i interpretatives necessàries per descobrir l'escena artística actual a través de l'experiència pròpia. Així, es pretén potenciar les capacitats interpretatives dels alumnes a partir de diferents textos o discursos escènics del teatre i la dansa perquè puguin afrontar i solucionar tasques de forma autònoma al llarg de la seva formació.

Del que s'ha comentat se'n deriva que la matèria contribueix, en un primer nivell, al desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals, a la competència en comunicació lingüística i a les competències socials i cíviques, entre altres. Pel que fa a la primera, la comprensió del fet cultural i artístic ha de proveir l'alumne de les eines necessàries per analitzar i gaudir de les manifestacions escèniques. Se n'extraurà, així, una valoració que ha de contribuir a una sensibilitat

oberta a les formes creatives pròpies i alienes i, a la vegada, a la consciència que les arts escèniques són un bé cultural i immaterial que ha de ser apreciat i protegit.

Les competències socials i cíviques s'activen en el moment que les tasques de l'assignatura exigeixen un treball cooperatiu. L'alumne ha d'assumir els seus deures individuals amb l'objectiu de tenir èxit en la tasca final. Això implica el diàleg i la negociació respectuosos que són la base de les societats democràtiques. A la vegada, en tant que integrant d'un projecte, adquireix uns instruments que utilitzarà com a ciutadà. A més, les arts escèniques exposen la realitat social i les inquietuds d'un moment i un entorn determinats. Amb una tria adequada dels materials, que pot ser fruit d'una decisió conjunta entre docent i estudiants, es poden tractar qüestions de rellevància cívica que contribuïran a un correcte desenvolupament afectiu dels alumnes.

Si s'entén que la competència en comunicació lingüística implica una comunicació que pot fer servir tant allò verbal com allò no verbal, els diferents llenguatges que empren les manifestacions teatrals i la dansa fomenten la creació de discursos escènics individuals o grupals. Així, el cos s'ha d'entendre com un mitjà de comunicació i expressió tan vàlid com la paraula per expressar emocions, sentiments o vivències.

La competència digital possibilita la recerca de materials diversos, a la vegada que serveix per destriar, comprendre i estructurar la informació ingent amb què les modernes societats es materialitzen. L'esperit crític necessari per a la seva selecció s'ha de treballar a la matèria. Els aprenentatges que permet la competència digital contribueixen a la formació autònoma i permanent que es relaciona amb la competència d'aprendre a aprendre.

En darrer lloc, la competència que incideix en el sentit d'iniciativa i esperit emprenedor és necessària per al desenvolupament d'un projecte final en el moment en què l'alumne ha de gestionar de forma satisfactòria el procés de creació d'un producte artístic.

En definitiva, es tracta de contribuir a l'enriquiment del saber cultural propi a través dels mitjans necessaris per entendre el missatge artístic d'espectacles o de diferents

propostes mitjançant un viatge emocional a partir tant de projectes ja existents com d'aquells que es generen.

Objectius específics

Els ensenyaments d'arts escèniques i dansa tenen els objectius següents:

1. Adquirir, conèixer i comprendre els conceptes i característiques bàsiques dels estils i formes de les arts escèniques tant diacrònicament com sincrònicament; participar de forma activa, assumint diferents rols, tant en les produccions pròpies com en les alienes, i valorar els elements que les constitueixen com a mitjà d'expressió i transformació personal i social.
2. Conèixer i fer servir textos de la literatura per comprendre'n l'estructura, la temàtica i els valors estètics mitjançant la lectura dramatitzada a fi de considerar-ne les possibilitats escèniques.
3. Entendre i valorar el patrimoni cultural propi de les arts escèniques amb la finalitat de conservar el seu llegat com a mitjà d'expressió i transformació cultural.
4. Integrar harmònicament altres llenguatges artístics d'expressió visual, plàstica, acústica i musical associats al teatre i la dansa per valorar-ne les possibilitats interdisciplinàries.
5. Afavorir el desenvolupament de les destreses lingüístiques orals i escrites, a més de l'expressió corporal com a mitjà d'enriquiment comunicatiu.
6. Reconèixer i aplicar els beneficis de la dansa i el teatre com a eines d'aprenentatge i transmissió d'idees i sentiments i com a instruments per generar i regular la pròpia conducta, a més de com a mitjà de coneixement de les problemàtiques socials.
7. Reflexionar sobre el paper de les tecnologies de la informació i la comunicació i utilitzar-les com a formes alternatives de representació artística.
8. Conèixer i practicar les tècniques de representació fonamentals (el control del moviment, de la veu, del ritme i de l'espai) per al muntatge i la posada en escena d'un projecte teatral o de dansa o que combini ambdós.
9. Estimular el desenvolupament de les habilitats i les capacitats indispensables per resoldre amb coherència conflictes o situacions, mitjançant la creativitat i l'originalitat com a resposta a un estímul, i usar i valorar la improvisació com a tècnica i eina indispensable en les arts escèniques.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

BLOC 1. COMÚ
Continguts
Concepte, tipologia i característiques de les arts escèniques. Elements comuns i diferenciadors de les diverses manifestacions (dansa, teatre, circ, òpera, etc.). Reflexió sobre les arts escèniques com a part del patrimoni cultural. El cos i les seves possibilitats expressives en el teatre i la dansa. Anàlisi dels codis lingüístics i no lingüístics del teatre, la dansa i altres arts escèniques. Comentari i valoració de propostes de dansa, teatre i altres manifestacions escèniques.
Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable
1. Exposar de forma crítica l'opinió personal respecte a la funció de les arts escèniques (dansa, teatre, circ, òpera, etc.) i la seva importància com a mitjà d'expressió de sentiments, emocions, idees i sensacions. <i>1.1. Coneix i explica la funció de la dansa, el teatre i altres arts escèniques en situacions i contextos diversos: actes de la vida quotidiana, espectacles, mitjans de comunicació, etc.</i> <i>1.2. Reflexiona sobre les arts escèniques i la dansa com un mitjà d'intervenció i transformació de la realitat i la consciència social.</i> 2. Apreciar la importància del patrimoni comú en arts escèniques i comprendre el valor de conservar i transmetre el seu llegat. <i>2.1. Valora el llegat del patrimoni artístic comú i en comprèn la importància de la preservació i transmissió.</i> 3. Explicar el paper de la dansa i el teatre per a la millora de la salut física i psíquica a través de la seva pròpia experiència. <i>3.1. Reconeix i aplica els beneficis experimentats que aporten la dansa i el teatre en la salut física i psíquica.</i> 4. Fer una reflexió sobre els diferents espectacles de dansa, teatre i altres arts escèniques. <i>4.1. Analitza i comenta els espectacles de dansa, teatre i altres arts escèniques als quals ha assistit, i els relaciona amb els continguts estudiats.</i> 5. Desenvolupar capacitats i destreses lingüístiques orals i escrites, no verbals, gestuals i mímiques que augmentin el patrimoni expressiu i el repertori comunicatiu. <i>5.1. Demuestra riquesa comunicativa verbal i no verbal.</i>

5.2. *Entén les arts escèniques i la dansa com un espai actiu d'escolta i de diàleg, i procura modes d'expressió més enllà de la paraula.*

6. Generar recursos per desenvolupar un nivell més alt de coneixement de si mateix i una personalitat autònoma i independent.

6.1. *Mostra interès per construir una personalitat autònoma i independent.*

BLOC 2. TEATRE

Continguts

Estudi dels principals estils i formes del teatre: textual, gestual, d'objectes, musical i líric.

Teoria i pràctica del fet teatral: l'espai, el personatge, la situació, l'acció, el conflicte i els recursos plàstics (disseny d'escena, indumentària, maquillatge, il·luminació...).

Desenvolupament de processos de caracterització i construcció del personatge. Interpretació a través del cos i la veu. La improvisació.

Tècniques i dinàmiques de grup aplicades al teatre.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Explicar els diferents estils i formes de teatre: textual, gestual, d'objectes, musical i líric.

1.1. *Reconeix i descriu les característiques dels diversos estils i formes de dansa i teatre.*

2. Interpretar en un espai escènic una peça teatral on es valorin les destreses i les habilitats adquirides.

2.1. *Aplica les habilitats tècniques necessàries en les activitats d'interpretació d'un repertori variat de teatre en grup.*

2.2. *Coneix i escenifica els estils i les tècniques escèniques que fomenten l'autoconeixement, la creativitat, l'emoció i la consciència corporal.*

2.3. *Col·labora amb el grup i respecta les regles fixades per aconseguir un resultat concorde amb les seves pròpies possibilitats.*

3. Demostrar la capacitat per improvisar una seqüència de moviments, lliures o amb una finalitat determinada. Valorar la importància de la improvisació teatral.

3.1. *Empra amb rigor els elements i les qualitats del moviment en la improvisació teatral.*

4. Integrar-se a dinàmiques de grup creatives que fomentin un comportament social, solidari, tolerant, responsable i assertiu que l'ajudi a superar inhibicions, pors i obstacles comunicatius.

4.1. *Participa en les diferents activitats de grup.*

4.2. *Interpreta i memoritza un repertori variat de teatre en grup.*

BLOC 3. DANSA

Continguts
Estudi dels principals estils i formes de dansa. Història i especialitats acadèmiques. Teoria i pràctica coreogràfiques. Memorització, assaig i interpretació de diferents propostes. La improvisació a la dansa.
Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables
1. Explicar els diferents estils (clàssica, moderna, espanyola i ball flamenc) i formes de dansa (ètniques, populars), en funció de la història i les especialitats acadèmiques. <i>1.1. Reconeix, classifica i situa en el temps, cultura i estil les diferents danses/espectacles visionats prèviament a l'aula.</i> 2. Interpretar en grup diferents danses a través de l'aprenentatge de coreografies, memoritzades i assajades al llarg del curs. <i>2.1. Interpreta i memoritza un repertori variat de danses en grup.</i> 3. Demostrar la capacitat per improvisar una seqüència de moviments, lliures o amb una finalitat determinada. Valorar la importància de la improvisació en dansa. <i>3.1. Utilitza amb rigor els elements i les qualitats del moviment en la improvisació de la seva dansa.</i>
BLOC 4. ALTRES ARTS ESCÈNIQUES
Continguts
Estudi d'altres arts escèniques (òpera, circ, <i>performance</i> , videoteatre...). La seva història: moments de canvi i transformació. El paper social de les arts escèniques.
Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables
1. Explicar les característiques d'altres arts escèniques, l'evolució que han tingut al llarg de la història i el seu paper en la societat. <i>1.1. Reconeix i descriu les diverses arts escèniques i les seves manifestacions.</i>